

sed etiam uerborum elegantia, si iurgant inquit beneuolorum concertatio, non lis inimicorum iurgium dicitur. idem. Iurgare ergo lex putat inter se uianos non litigare. Ab hoc fit iurgiosus, hoc est contentiosus. contumeliosus. Gellius. Mulier morosa admodum, et iurgiosa. Et obiurgo, actiuum. et obiurgor deponens, quod significat arguo. reprehendo. A quo obiurgator, reprehensor. et foemininum obiurgatrix. et obiurgatio, hoc est reprehensio deriuantur. Item a iure iuro, quod proprie est promitto me adhibitis etiam testibus ita seruaturum, ac si ius esset. A quo fit iuramentum, quod et iusurandum dicitur. Laberius. Quod est iusurandum? Emplastrum aris alieni. et adiuuro, quod ferè semper negatiue ponitur. Terentius. Adiuurat se non posse apud nos absente Pamphilo durare. interdum tamen adiuurare est incantationibus quibusdam demones alligare, quod graeci dicunt *ἰεσοπιεῖν* hoc est exorcizare. a quo ipsa adiuuatio, exorcizatio, siue exorcismus dicitur, et qui huiusmodi artibus utuntur a iurisconsultis dicuntur exorcizatores. et abiuro rem creditam cum iuramento nego. et apud me retineo. Virgilius, Abiurat aequo; rapinae caelo ostenduntur. Ab iis adiuuatio, et abiuratio deducuntur. et coniuuro, quod proprie est conspiro, id est in alicuius perniciem iuro. a quo coniuuatio, hoc est conspiratio. Capiuntur tamen aliquando conspiro, et coniuuro in bonam partem, sed per arro. Cicero pro Ligario fratrum conspirationem dixit, quasi unanimitatem. Horatius, Et coniuurat amice. item de iero, quod est sancte et uehementer iuro. A quo deierator. deieratrix. deieratio. et peiero, quod est iuramentum in fringo, uel contra iuramentum facio, uel animo fallendi iuro. A quo peierator. peieratrix. peieratio. et per iurus. A quo periuurium, qui uiolauit iuramentum, et ipsa uiolatio. et deiuurus, qui sancte et uehementer iurauit. a quo deiuurium, sanctum iusurandum. Gelli. Octo ad hostes redire uoluerunt, quod deiuurio uincti forent. duo reliqui Romae manserunt. iurati dicuntur, qui iurauerunt. Sicut iniurati, qui non iurauerunt. et coniuurati, qui conspirationem fecerunt. item prauiuro, ante alios iuro. A quo prauiuratio dicitur. et prauiuratio, quam ij facere dicuntur, qui ante alios concepit uerbis iurant, post quos in eadem uerba iurantes tantummodo dicunt, idem in me. et exiuro, quod est de iero. Plau. Exiurasti mihi te dixisse per iocum. item eiuro, quod significat, id quod desyderatur, non posse praestari. idem. Eiurauit militiam. Ab hoc fit eiuratio. item a iure iusitium, quasi iuris statio, et iuridicus, et iurisditio, de quibus supra diximus. item iudico. a quo iudex iudicium. iudicialis. A diudico. diiudico, iudicata res. prauiudico. prauiudicium. iudicatum. Ab iudico, de quibus similiter superius differimus. Quidam non a iubendo ius dictum existimant, sed per immutationem unius literae, a ius, cum ius nihil aliud sit, quam ius, hoc est uoluntas potestatis. Quia propter quidam leges aranearum telis similes esse dixerunt, quae multis quidem capiunt, a maioribus uero animalibus in fringuntur. iustitiae imaginem ita pingere ueteres consueuerunt, effigie uirginali. aspectu uehementi, et formidabili. luminibus oculorum atrocibus, neque humilis, neque aspera, sed uerecundae cuiusdam tristitiae dignitate. ex quo intelligi uoluerunt eum, qui iustitiae praestitum oportere esse grauem sanctum. seuerum. incorruptum. in adulabilem. aduersus improbos, atque nocentes immiseri cordem, atque inexorabilem erectum. arduum. potentem, ui et maiestate, aequitatis, ueritatisque terrificum.

INGENIVM. Naturam, ut supra diximus. MITIUS. Lenius. suauius. minus asperum. Miti proprie dicitur lenis. clemens. mansuetus. cuius contrarium est immitis, hoc est asper. saeuus. crudelis. Hinc per metaphoram mitis aliquando pro tranquillo accipitur, et immitis pro procelloso, atque in-

quieto. Virgil. Mitis ut in morem stagni, placideque paludis. Apuleius, Erat enim turbidum, atque immitis pelagus. item mitis pro maturo. et immitis pro immaturo. Virgil. Sunt nobis mitia poma, Castaneae molles, et pressi copia lactis. Plinius, immitia adhuc, et cruda poma. A mitis fit mitesco uerbum, quod modo mansuesco significat. idem. Ut feræ domi educatae mitescunt. Modo tranquillor. Apule. Conflaescunt fluctus, mare mitescit. Nonnunquam matureasco. Plinius. Reliquorum pomorum uelocitas cito mitescentium transuolat. item mitigo, placō, quasi mitem ago.

10

DE VRSO RETE IMPLICITO.
EPIGRAMMA. XI.

PRAECEPTA SANGVINEA. Blanditur Domitiano de uerso, qui cum per arenam furibundus curreret, retibus irretitus, ad similitudinem auium deprehensus est. DVM.

Quando. Dum enim aliquando aduerbium temporis est. et pro quando accipitur. Virgil. Multa quoque bello passus dum conderet urbem, hoc est quando condebat Troiam, quam Aeneas, ut primum in Italiam uenit edificauit, dum enim hoc faceret, ob uulneratum regium ceruicem, commota sunt bella. Aliquando pro donec, ut hoc ipso loco, si per urbem Lauroluuium intelligamus. tamen diu enim dimicauit, donec ad tempus faciendae ciuitatis ueniret. Nonnunquam pro dummodo, ut in eodem uersu, si per urbem accipiamus Romam, ut sit sensus, multa passus, dummodo conderet urbem. Quod si cum praeterito subiunctum iungatur, significat postquam. Martial. Audieris dum grande soporos, hoc est postquam audieris. A dum fit dummodo. duntaxat, quod significat solummodo. nodum. et nudum, pro non adhuc. Aliquando etiam explicita coniunctio est, ut age dum. ades dum. PRAECEPTA. Festinus. furibundus. et sine consideratione proruens. Praecepta a praet et a pio componitur, significatque proprie eum, qui sine consideratione aliqua, aut modo, quid agit, et quasi re praecipit. Unde pro nimis festino poni solet. Virgil. Praecipites atrae uentempestate columbae. Capitur etiam pro loco alto, unde quis se praecipitem dare facile possit. idem. Turrim in praecipiti stantem. Hinc fit praecipito, quod est in praecipiti deijctio. Aliquando etiam inconsiderate ago. A quo praecipitum, locus praeruptus, unde praecipitari facile potest. et ipsa praecipitatio et praecipitanter ad uerbum, quod significat temere inconsiderate. ROTATA. Verit. Tractum a rota, quam graeci τροχόν, hoc est rotam uocant. Rota autem a rotunditate dicitur. Cuius diminutiuum est rotula. Rotundum enim dicimus, quod collectum, et per omnem circuitum leue est sine offensione asperi anguli. Transferitur aliquando ad animum, et pro collecto, ac conano accipitur. Gelli. Crispum sane agmen orationis, rotundumque, ac modulo ipso numerorum uenustum. Cic. Theodectes autem praefator, nec satis, ut ita dicam, rotundus primus instituit dilatare uerbis. A quo fit aduerbium rotunde, hoc est collecte. eleganter. concinne. idem. Accedunt uerba apte, et rotunde disposita. Rotundum autem, quasi retundum dictum est, a retundendo, quod omnis undique retonsa, et ueluti detornata sit asperitas. habet enim quod rotundum est, unicum superficiem, in qua nec principium notari potest, nec finis. Rotundam Romae ueteres faciebant aedem deae uestae ad pilei similitudinem, quod eam credebant terram esse, quam esse rotundam manifestum est. Alii rotundum a radendo deductum putant, quod circumasum atque ex polium sit. Radere enim complanare est. Unde radium dictum putant, quo mensurae raduntur, quod et

20

30

40

50

60

Præcepta sanguinea dum se rotat uisus arena, Splendida iam tecto cessant venabula ferro, Deprendat varuo venator in aere prædam,
Implicita uisco perdidit ille fugam. Nec uolet excussa læca torta manu. Si captare feras aucupis arte placet.

Hostiorum ab æquando dicitur, ut supra declarauimus, et ra-
sore fiducias, qui uidentur chordas ictu radere. Et rursum
simuliter a radendo. Cuius diminutiuum est rutellum. Lualis-
us. Frumentarius est, modum hic secum, atque rutellum unum
affert. A rado composita fiunt arcuado. obrado. derado.
erado. corrado nota significationis. Corraisse patrimonium
dicitur, siue corraisse hæreditatem, qui omnem substantiam cõ-
sumpsit, et domum rasam, hoc est omni re uacuum, atq; ex po-
liatam reliquit. Rastrum quoq; a radendo terram appellatum
putant. item radicem. Radices enim se penumero effossa pa-
rum per terram raduntur. ut arbores melius fructiferae. A ra-
dix radico deducitur, quod est radicem facio, quod et radicem
capio dicitur. Plinius. Cum pali defixi radices cepissent. et era-
dio, cuello. Et uiuiradix, de qua superius diximus. Et radi-
cala diminutiuum, et radiatio, atq; eraditio. Et radiatus
aduerbium, hoc est a radice. Et per metaphoram ponitur pro
eo, quod est prorsus. omnino. Radicula etiam per se herba uo-
catur, succum habens lauandis lanis commodissimum, multum
conferens candore, mollitiq; Trans euhphratem laudatissima,
acule ferulaceo. tenui, et ipsi abis indigenarum ex petito, un-
guentiq; quicquid sit cum quo decoquatur, folio olea. Struthio
græci uocant. floret æstate. grata aspectu. uerũ sine odore spi-
nosa, et acule lanuginoso. femine caret. radicem habet ma-
gnam, quæ conciditur ad eum, quem diximus usum. Vulgo eti-
am radicem raphanum uocant, sed hoc a pud doctos nõ inue-
nitur. Cortice, et cartilagine constant raphani. uis mira his est
colligendi spiritum, laxandiq; ructum. Ob id abus illiberalis,
utiq; si proxime olius mandatur. Si uero cum oliuis, rarior ru-
ctus fit, minuiq; foetidus. in Aegypto mire celebratur propter
olei fertilitatem, quæ de femine eius facebant. plusq; ex eo que-
sit, quam ex frumento, et minus tributi erat, nullumq; co-
piofius oleum. Plura raphanorum genera ueteres facebat.
aligidense a loco longum, atq; translucidum. Syriacum rapise-
re figura suauissimum, ac tenerrimum. item syluestre, quod
græci cheriam uocant. pontica armon. alij leuen. Nostri armo-
raas fronde copiosius, quam corpore. Serui uult raphanus ter-
ra soluta, humidus. simum odit, palea contentus, frigore adeo
gaudet, ut in germania infantium puerorum magnitudinem
æquet. Aristomachus detrahi folia per hyemem iubet, et ne-
lacina sit gnet, accumulare, ita in æstate grandescere. Suc-
com eorum præcordijs necessarium tradunt, quando phthisin
ardimus in hærentem nõ alio potuisse depelli compertum sit.
in Aegypto, ubi iussu regum corpora mortuorum ad seruand-
os morbos secantur. in templo Apollinis delphis adeo cæteris
abis prælatius est raphanus, ut ex auro raphanus diceretur.
Beta ex argento, Rapum ex plumbo. Scripsit Morchion græci-
cus author de raphano unum uolumen, utilissim in abis hy-
berno tempore existimantur, atterunt tamen dentes, unde et
ad polienda eboræ eis utuntur. odium habent cum uite maxi-
mã. Refugit hæc iuxta satos. Raphanũ decotti mane poti ad-
ternos cyathos comminuunt, et eijciunt calculos. In posca co-
cti contra serpentum morsus illinuntur. Ad tussim mane rein-
nis profunt cum melle. Semen eorum tostum, ac commanduca-
tum ad lagatoponon confert, hoc est ad ilium dolorem. quippe
eam corporis partem alij lagaron, alij hypocondrion uocant.
Ponon. laborem, doloremq; qui hunc morbum patiuntur, di-
cuntur ilio si. Succus raphanorũ biniis cyathis contra flegmo-
nem sumitur. Sic enim uocatur inflammatio, quoties sanguis
uulnus, et mediocriter crassus fertur subitus in aliquam corpo-
ris partem, et pro sua copia figitur. Nicander poeta contra fun-
gorum uenena saluare esse raphanos scribit. Hippocrates.
Capillos mulierum defluos, si fruantur raphano cohiberi, et

ciatricem ad colorem reduci affirmat. Semen ex aqua impossi-
tum sifit phagedenas, sic enim ἀπὸ τοῦ φάγειν, hoc est ab
edendo uocantur ulcera, et penetrando usq; ad ossa corpus uo-
rant, uulnus inæquale est, cæno simile, inestq; multus humor
glutinosus, odor intollerabilis, maiorq; quam pro modo ul-
ceris inflammatio. Democritus uenerem raphani abo sti-
mulari putat, ob id aliqui nocere uoci prodiderunt. item a ra-
do ramentum, quod significat tenuem cuiusq; rei particulam,
et quasi rasuram. Vnde ramenta auri ramente argenti-
li-
griorum. et cæterarum rerum dicimus. item ramus, quasi ra-
sus. a quo ramale eiusdem significationis. Persius. Et ramale
uetus. et ramusculus, paruus ramus. et ramex hernia a si-
militudine descendens ram. et racemus pars botronis, siue
potius ipse botrion, qui et botrys more græco, et botrus, hoc
est integer uis racemus. item a rado rastrum, instrumentum
rusticum, quod terram radat. a quo diminutiuum fit rastel-
lum. Rhamnis cuius uox cognata his uidetur esse, urbs est eu-
boiæ, in qua fortuna religiosissime colebatur, ob id fortuna
Rhamnusia a poetis appellatur. Ouid Exiget et dignas ul-
trix rhamnusia penas. Ramnetes proprium uiri nomen fuit.
Ramnus græca uoce, spina dicitur, de qua mox dicemus. Spi-
na modo sentem hoc est arborem spinas ferentem significat.
modo aculeum, qui in sentibus nascitur. a quorum similitu-
dine spine piscium dicuntur, et serpentium, quamuis aliqui
pisces ossa non spinas habeant. ut Delphini. Spina etiam in-
dorso hominis dicitur, et aliorum animalium. Spinarum,
hoc est arborum spinas ferentium multa genera sunt. Spina
Syria maxime celebratur, præsertim nigra, quoniam incorru-
pta etiam in aquis durat ob id utilissima nauium costis. Aca-
leum habet et in folijs, semen in siliquis, quo coria perficiuntur
utilis. Manat ex ea et gummi, sed præcipua utilitas, quod cæ-
sa tertio anno resurgit. Non dissimilis huic et prunus Aegy-
ptia est, pomo mespili, maturescens bruma, nec folia dimit-
tens, lignum in pomo grande, sed corpus ipsum natura, co-
piaq; messium instar incolis est. Purgatum enim tradunt, ser-
uantq; eius ossis. Nascuntur et circa memphim spinarum
arbores tantæ magnitudinis, ut terni nequeant circumplecti
unam, pomum in usu non est, folia habent ceu pennas, quæ ta-
ctis ab homine ramus statim cadunt, postea renascuntur. Pa-
liurus inter spinas numeratur, siliquam fert, in qua terna, aut
quaterna semina gignit, quibus medici contra tussim concis-
untur. habent enim lentitiam quandam, atque pinguedi-
nem, ut semen lini. Nascitur locis dilutis, folijs deciduus est. Pa-
liuri semen Africam uocant, contra scorpiones efficacissi-
mum. et mespilus spina est, siquidem et in spina alba inse-
ritur. Tria eius genera anthedon. setania. et gallica. Set-
ania fructum fert grandiozem, candidiozem, acinosq; ligno
molliori. Anthedoni pomum minus cæteris, sed odore præ-
stantius, et quod diutius seruetur. Flos amygdale omnibus,
folium magna ex parte fessum, quod ante, quam decaat, rube-
scit uehementer. Non fuit hæc arbor in Italia Catonis æuo.
Spina est et malum punicum, de quo alibi diximus. Tragion,
siue scorpionem fert Asia, spinam sine folijs, ramis rubenti-
bus ad medicanæ usum. Spina babylonis est, sicut uiscum
in arboribus, sed in spina tantum feritur, quæ Regia uoca-
tur, et eadem die germinat, quod iniectum est. Condunt
hac uina, et ideo feritur. in oriente a capto per solitudi-
nes nihil gignitur præter spinam, quæ sitiens uocatur.
60 Rubi spinæ sunt uulgo notæ, mora producant non mo-
do animalium abis, sed multis medicamentis commodissi-
ma. inter medicamenta, quæ siphatica, hoc est constypantia

uocant, nihil efficacius rubi mora ferentis radice decocta in uino ad tertias partes, ut colluantur eo oris ulcera, & se dis foueantur, tantaq; uis est, ut spongiae ipsae lapidescant. Genus rubi est, in quo rosa nascitur, gignit pilulam castaneae similem, praecipuo remedio calculosis. Et cynodon, quasi canina rosa, quod contra canis rabidi morsum uim maximam habeat. & cynosbaton, quem alij cynosbaton, alij neurospaston uocant, folium habet uestigio hominis simile fert & uiam nigram, in cuius acno neruum habet, unde neruus passus dicitur. Cynosbaton tamen medicum etiam capparim uocant firmiter ligni fruticem, seminisq; & a bi uulgeris, cuius caulis quoque manditur. Cynosbatos dicitur, quasi caninus rubus, quonia ei rubo similis hic frutex est. Alij ophoeostaphylen nominant, hoc est serpentis uiam, quoniam in Arabia pestilens est. id. eius rubus appellatur, quoniam in ida non alibi nascitur. Est tenerior, ac minor, rarioribus calamus, innocentiorebusq; sub arborum umbra nascens. inter genera ruborum rhamnus appellatur candidior, & fructuosior. is floret ramos spargens rectis aculeis, non ut caeteri aduncis, folijs maioribus. Alterum genus eius est syluestre, nigrius aliquatenus rubens, cuius radice decocta in aqua fit medicamentum, quod uocatur Lycaum. Praestantius tamen lycium ex alio genere spinae fit, quam pyxacanthon chironia uocant. Coquuntur in aqua tusi rami, radicesq; summae amaritudinis aereo uase per triduum. iterumq; exempto ligno, donec mellis crassitudo fiat. Spina alba uulgo nota est. Corona ex ea inposita capitis dolores feritur minuire. Oxyacanthos spina est multo minoribus folijs aculeatis per extremitates ferens bacas rotundas, folijs ipsis araneosa lanugine obductis, qua collecta etiam uestes quaedam bombicinis similes fiunt in oriente. Oxyacanthi bacae contra serpentium ictus bibuntur. Est & Acatie spina, cuius semen lentiscalae simile, minor est tamen & grano, & folliculo. Colligitur autumno, spissatur succus, sed folliculis aqua caelesti perfusus, mox in pilula tuis exprimitur organis, densatur in sole, mortarijs in pastillos. Ad uicia perficienda semine pro gilla utuntur. Vulgari spinae solius radice usus est ad coria tingenda. Per hispanias tamen multi ad odores, & unguenta utuntur, asphaltum uocantes cum asphaltus sit spina alba in oriente, magnitudine arboris modica, flore rosae, cuius radix unguentis ex petitur, quida Erysi sceptrum uocant. Alij sceptrum Elisei, alij adspicam, alij diptacon, siue diacheron sanant ozenas. Sic enim uocatur utrum in naribus ex confluxu humoris acerrimi. Est & spina appendix, ita appellata, quoniam bacae puniceo colore in ea insit racemi pendentes appendices uocantur. Spina etiam uepris dicitur, quod uehementer prehendat. Cuius diminutuum est ueprecula. SANGVINEA. Sanguinolenta, sparsa cruore multarum ferarum. Sanguis quid significet, manifestum est. Maribus hic quam foeminis nigrior est, & in iuuentia magis quam senio. Qui multo sanguine, & pingui abundant, iracundi sunt, magna in eo uilitatis pars est. Emissus spiritum secum trahit, & tamen non sentit tractum. inter animalia, fortiora sunt, quibus sanguis crassior est. Sapientiora, quibus tenuior. timidiora, quibus minus. Quibus nullus, hebetia. Taurorum ceerrime coit, ideo pestifer, ut supra diximus. Aprorum. ceruorum. caprarum. et bubalorum omnium, non spissatur. Pinguisimus asinis. Homini tenuissimus est. Quae plus quam quaternos habent pedes, carent sanguine. Obesi minus sanguinis habent, quoniam absumitur pinguis. Profluum eius in naribus soli homini accidit, quibusda per inferna, multis per ora statuto tempore, ut uoluis saturnino omnibus annis, qui tamen nonagesimum uitae annum excessit.

Animalia quae certis temporibus latent, non habent tunc sanguinem, praeter exiguas admodum guttas circa cor. Homini- bus in metu refugit, in uerecundia faciem petit, ideo timore pallescimus, rubescimus pudore. Morbi omnes morisq; sanguinem absumunt. Aliquando sanguis pro genere ponitur. Virgilius, An nymphaeum sanguinis una. Ab hoc sanguineus & sanguinolentus deducuntur, quae modo ad corpus referuntur, significantq; plenum sanguine, ut hoc loco. Modo ad animum, & pro crudeli, ac cruento accipiuntur. Apuleius. immani, ac sanguinea uoce perterritus. Varro. itaq; propter amorem imperij magistratus gradatim seditionibus sanguinolentis urbem perturbauere. item sanguinarius, hoc est seuis. crudelis. Cicero. itaque grauem illam, ac sanguinariam uocem audiuimus. & sanguisuga, uermis, qui & hirudo dicitur. Horatius. Non missura citem nisi plena cruoris hirudo. Quidam hanc ab haerendo nome traxisse existimant, quod animalium corporibus haereat. & ex angue, quod sine sanguine est. & sanguiculus, sanguis hedi, siue suis in abum formatus. Plinius. Vtuntur ad utrumque uitium. Et coagulo hedi in uino myrteo magnitudine fibrae potio, et sanguine eiusdem in abum formato, quem sanguiculu uocant. et consanguineus, q sanguine mihi conuictus est. A quo consanguinitas ipsa conuictio et sanguinaria herba, qa succus eius infusus naribus supprimit sanguinem, polygoni graea uocant, uel a multitudine seminis, uel a frequentia geniculorum. Quippe πολὺν multum significat, γένος genitus, γένον genu. folia rutae habet, parum a terra attollitur similis gramini. Alij calligonon nominant. Alij halmada. Nonnulli carniothum. Quidam dema. Multi myrtopealon. et unum eius genus, quod in montibus nascitur oreon harundini tenerae simile, uno caule densis geniculis, & in se fractis. Est & aliud genus syluestre appellatum pene arboris fructu. radice lignosa rubicundum. ramis sparti. binum palmarum. Vis omnium est spissare, ac refrigerare propter quod stomachi feruori folia imponuntur. & sanguen arbor, cuius cortex ad sanguis similitudinem rubet. A quo sanguineus. Plinius. Siquis duas uirgas sanguineas manu tulerit. item a sanguine secundum quosdam sanaco uerbum. Est enim proprie sanare, consecrare aliquid sub sanguine huius. Vnde sanctum dicitur, quasi sanguine consecratum. & sanctio proprie uocatur lex cum terrore poenae. Alij tamen uolunt sanctum proprie dici quod ab iniuria hominum defensum, atque munium est, tractumq; esse a sanguinibus herbis, quae legati populi Romani ferre solebat, nequis eos uiolaret, quemadmodum legati graecorum ferebant ea, quae ceratia uocantur. In municipijs muros sanctos esse Sabinus affirmat, nec licere eos reficere sine principis, uel praesidis auctoritate, nec aliquid conungere, uel supponere. Hinc sanare deductum, quod est firmare, munire, & quasi sanctum facere. Vlpianus sanctum esse scribit, quod nec sacrum, nec profanum est, sed sanctione quadam confirmatum, ut sanctae sunt leges, hoc est sanctione quadam subnixae. Hinc Virgilius, Sancta ad nos anima, atque istius inscia culpa descendam. Sancta inquit, hoc est incorrupta. idem. Tuq; o sanctissima coniuix felix morte tua. Sanctissima, hoc est castissima. interdum tamen sanctum pro sacro, & religioso ponitur. Idem. Ecce leui summo de uertice uisus Iuli fundere lumen apex. & paulo post. Nos pauidi trepidare metu, crinemq; stergentem Excutere, & sanctos resingueret fontibus ignes. sanctos inquit, quasi diuinitus missos. idem. Tuq; o sanctissima uates Praescia uenturi. Sanctissimam uocauit, quia & uates, & deo plena erat. Ab hoc fit sanctificatio uerbum, a quo sanctificator. sanctificatrix. sanctificatio. item Sanctitas. sanctitudo. sanctimonia eiusdem significationis.

et sancte aduerbium. A quo persancte. Plautus, idq; persancte iuravit se facturum. et sanctuarium, sacer locus, templum sacrarium. Sacrum uero (ut Trebatius refert) dicitur omne, quod deorum habetur. Hinc Virgilius, quoties sacrum nominat, additionem fere deorum facit. Sacra Dioneæ matri, diuisq; ferebam. idem. sacra Ioui stygio, quæ recte incepta parabam. idem. Tibi enim, tibi maxima Iuno, Mastrat sacra ferens. Hinc sacer mons trans anienem fluiuium ultra tertium milliariū appellatur, quia Ioui fuerat consecratus. et sacra uia in urbe Roma uocata est, quod in ea fœdus ictum sit inter Romulum, et Tatium. et sacrificium uocabant mustum, quod libero patri sacrificabant pro uineis, et uasis, et ipso uino cōseruandis, sicut præmetium de spiciis, quas primo metendo colligissent, Cereri sacrificabant. et sacrosanctum, quo iure iurando interposito erat institutum, ut qui uiolasset, morte pœnas pederet. et sacramentum, quod iurisiurandi sacratione interpositum geritur. Vnde sacramentum militare appellatum. item sacramentum, et, quod pœnæ causa penditur. et sacrifico, quod à luto ita distinguitur, ut sacrificare, sit ueniam petere. Litare uero propitiare, et uotum impetrare. Plautus. Si hercle istuc unquam factum est, tum me Iupiter faciāt, ut semper sacrificem. nunquam litem. Confunduntur hæc tamen, et utrunque accipitur pro eo, quod est sacrum facere, et sacrificulum regem sacrorum. et sacro uerbum, quod est deo dedico, et sacrum facio. A quo sacerator. saceratrix. sacratio. et confecro eiusdem significationis. A quo consecrator. consecratrix. consecratio. et execror, quod proprie est mala deprecor. Vnde execratio, deprecatio malorum. et execrabile, deprecabile. euitandum. et defecro, quod proprie est ex sacro profanum facio. et quod uulgo dicitur de grado. Plautus, Defecrare eum prius oportet, ne manus contaminem. et obsecro, quod significat obsecror. deprecor, et quasi sacra, ut te exorem, facio. Vnde obsecro ueteres dixerunt, pro uos obsecro. Ab hoc obsecrator. obsecratrix. obsecratio. et rescro, religione absoluo. Plautus. Rescero mater, quod dudum obsecraueram. hinc cum populum reus aliquando rogasset per deos, ut eo periculo liberaretur, iubebat magistratus eum rescrare. et sacerdotem, qui deo dicitur, ad sacrificia faciendā. A quo sacerdotium, ipsum sacerdotis munus, officium ue. Vnde gentiliū sacerdotum ueteres appellabant, quod nunc uocatur ius patronatus. et sacerdotale, quod est sacerdotis. et sacrarium locum, in quo sacra reponuntur. et sacrilegum, qui rem sacram, aut è sacro loco furatur. à quo tale furium sacrilegium. Sacrum enim aliquando pro sacrificio ponitur, quædo substantiuum est. Virgilius, Sacra dioneæ matri, diuisq; ferebam. Quando uero adiectiuum pro uenerabili. Idem. Extulit os sacrum celo. interdum etiam pro execrando. scelerato. Idem. Quid nō mortalia pectora cogis Auri sacra fames? Plautus, Homini quantum hominum terra sustinet sacerrimo. Quod tractum est à Gallorum consuetudine. Quoties enim Massilienses pestilentia laborabant, unus ex pauperibus sese offerebat alendum anno integro publicis pretiosioribus abis. Hic postea uerbens ornatus, et sacris uestibus indutus, per totam urbem ducebatur cum execrationibus, ut in ipsum omnia ciuitatis mala reciderent, et sic dijs immolabatur. item sacrum quando substantiuum est, pro templo accipitur. Cuius diminutiuum est sacellum, dictumq; est ad imitationem grecorum, qui sacrum dicunt ἱερόν, καὶ τὰ ἱερά templa appellant. Paulus iuriconsultus. Sunt autem sacrilegi, qui publica sacra compilarint, at qui priuata sacra, uel ædificia in custodia tentauerint, amplius quàm fures, minus quàm sacrilegi merentur. A sacro etiam sacraui appellati fuerunt Reate orti,

qui ex septimontio ligures siculosq; eiecerunt, quod iure sacro nati fuissent. Veteres pro sanguis neutro genere sanguen dixerunt. Ennius. Et sanguen dijs oriundum. Lucretius. Visceribus uiscos gigni, sanguenq; creati, Sacrum græci ἱερόν dicunt, hoc est hieron. à quo hierarchia sacer primatus. et hiera, insula inter Siciliam, et Liparim Vulcano sacra. et Hiero populi ultra Sauromatas. et Hiero rex Syracusarum. et Hieronymus, ac Hierotheus propria nomina, quorum alterum sacra lex, alterum sacer deus interpretari potest, et Hieropolis, oppidi nomen, quasi sacra urbs, et per diminutionem Hiella, urbs Hetruriae, et Hierosolyma, urbis nomen, in Palestina. et Hierapicra, medicamenti genus ad soluendum aluum. hoc est sacra. amara. nam κίρκον græci amarum dicunt. PERDIDIT. Amisit, quem admodum supra diximus. Ab hoc fit perditio. amissio. et perditio uehementer sine remedio. et frugi perda salix, quia amittit semen ante, quàm omnino maturitatem sentiat. Sed huic rei natura prouidentia consuluit, quoniam de pactus surculus facile, et incuriosius nascitur. Vnam tantum salicem tradunt aucthores semen ad maturitatem perferre solitam in Creta insula, atque ipso descensu speluncæ Iouis torum ligneumq; magnitudine aceris. Salix à saliendo dicta est, quod uel sata, uel casu terræ compacta statim salit, ac surgit. Salix perticilis dicitur, ex qua perticæ fiunt, hoc est fistulæ longiores, quibus ad sustentandus uites, hoc est ad iugis faciendā, et ad menses flagellandas, et ad alia rustica opera utimur. Plinius. nam salices quædam in proceritatem magnam emittunt iugis uinearum perticis. Idem. Messis ipsa alibi tribulis in areæ alibi equorum gressibus exteritur, alibi perticis flagellatur. 30 Idem. Perticis quidam decutiunt oliuas cum iniuria arborum sequentis anni damno. Has iustum est cædi quarto quoque anno. Salix uminalis est, ex qua uimina colliguntur has omnibus annis confodi iubent mense Aprilis. hæc et amerina dicitur ab ameria umbria ciuitate ab Amerio sic appellata. Virgilius, Atque amerina parant lentæ retina cula uiti. Amel la uero herba est, quæ nascitur iuxta Mellam galliæ flumen, à quo nomen accepit. Folia salicis contrita, et pota intemperantiam libidinis coherere dicuntur, atque si sæpius sumantur, usum eius in totum auferre. A salice salignum deducitur, quod è salice est, sicut acernum, quod ex acere. et abiegnum, quod ex abiete. et salicetum seminarium salicum, quod et salicetum per synopen dicitur. Virgilius, Hybleis apibus florem depasta salicti. et salicestrum, genus labruscæ in salictis nascens. Nam labrusca est, quæ à græcis ampelos a griæ, hoc est uitis agrestis appellatur, spissis et candicantibus folijs. geniculata. ramofo cortice. fert uuas rubentes cocti modo, quæ autem in facie mulierum purgant. Quidam hanc tunianiam uocant. Vitis alba est quam græci ampeloleucen uocant. alij staphylem. alij molothron. alij philotrum. alij arcesofim. alij cedrosin. alij madon. huius sarmenta longis, et exilibus internodijs geniculata scandunt folia pampinosa ad magnitudinem edera, diuiduntur ut uitium. Radix alba grandis, rhabdano similis initio. Ex ea caules asparagi similitudine exeunt, qui decocti in cibo aluum, et urinam ciunt. Est et nigra uitis, quam quidam ampelomelenam. alij bryoniam. alij chironiam. alij gynecanthen. aut aproniam uocant. similis priori, præterquam colore. Astaphis agria, siue staphis uitis est cauliculis nigris, rectis folijs labruscæ, fert folliculos uerius, quàm acnos uirides. similes aceri, in his nucleum triangulum maturescit cum uindemia. 60 FVGAM. Cursum, de quo supra diximus. IMPLICITAM. Ipse implicatus, hoc est innexus, in-

uoluit implicare enim inuoluere, & irretire est. Plautus, Hæc meretrix miris me implicauit modis. Sed de hoc superius differuimus. **VISCO**, Rete. Retia longis temporibus ad auum duntaxat aucupia in usu fuisse. Postea imperatorum ferè temporibus dum uenationum spectacula populo ædebant feris quoque ea adhibere cœperunt. Martialis, Pulcher adest onager mitti uenatio debet Dentis Erithræi iam remouete sinus. Per sinus enim retia intelligi manifestum est. Quippe sinus proprie pars illa dicitur, quæ est intra pectoris, brachiorumq; complexum. Vnde fit sinuo uerbum, quod est curuo, flecto. Hinc sinus uestium appellati, quales erant tunica Romanorum, & nunc sunt quorundam religiosorum supra cincturam laxitas illa uestis, quæ cingulum operit. Et per metaphoram sinus uocantur litora curua, & quasi brachijs mare amplectentia. A quo curuitas ipsa sinuatio dicitur, & sinuatum aduerbium, quasi per sinus, & sinuosum mare, quod multos habet sinus. item sinuosum, quicquid sinus facit propter laxitatem, ut sinuosa uela, quæ uentis stantibus curuantur, & sinus faciunt. Ponitur etiam pro orbe oculos amplectente, hoc est pro palpebris. Virgilius. Sinum lacrymis impleuit abortis. item pro quacunq; re fluente ob laxitatem, atque capaci. Iuuenæ. Fata regunt homines, fatum est in partibus illis. Quas sinus abscondit. unde & retia sinus uocantur. idem impleuitq; sinus. Sinus etiam prima producta, nasus genus est sinuosum. sicut galeola. Virgilius, Sinum lactis, et hæc te libra Priape quotannis Expectare sat est. V. ar. Vbi erat uinum positum in mensa, aut galeola, aut sinu. A sinus fit etiã uerbum insinuo, quod proprie significat coniungo, & quasi in sinum committo. Sifenæ. Agmen perturbatum pedis insinuant, ac loco commouent. Iustus. Cui se celeriter officij comitate, & obsequendi gratia insinuauit. Hinc per metaphoram insinuare dicimus, non aperte, & simpliciter rem exponere. Sed latenter in animum audientis uelut in sinum, id quod uolumus mittere. A quo insinuationo apud rhetores appellata, quæ exordij pars est, et ita à principio distinguitur, quod in principio est recta beneuolentiæ, & actionis postulatio, quæ esse in turpi genere causæ non potest. insinuationo subrept animus, uel quia res sit improba, uel quia ab omnibus parum probeatur. Quod uiscum pro rete usurpauerunt ueteres, testatur Nonius Marcellus. Viscum inquit positum aliquando pro rete reperitur à tenacitate. Testatur Varro, Cuius ipse testimonio utitur. Lepusculi timentes, hoc quadrangulum dedunt se in rete. Sic fugere uiscum nequiuertunt, lineamq; com pedem. Testatur Virgilius. Tum laqueis captare feras, & fallere uisco, inuentum, & magnos canibus arcundare saltus. De feris enim hic proculdubio Virgilius loquitur, non de auibus. Nec recte sentit Seruius diuisum esse sensum, & quod dicit laqueis captare feras ad uenationem pertinere. Quod uero ait fallere uisco ad aucupium. mox enim poeta ipse subiungit, & magnos canibus arcundare saltus, quod ad uenationem pertinet ferasq; Auium autem nullam hoc loco facit mentionem. Sic igitur Virgilius laqueum, & uiscum nominauit, ut Varro uiscum, & lineam com pedem. hinc aliqui, quos Seruius reprehendit, ut quadam ueritatis impulsu, quoniam uiscum pro rete à ueteribus usum pari solitum ignorabant, & tamen non de auibus, sed de feris loqui Virgilium non dubitabant, Pro uisco uiscerationem interpretati sunt. in non minorem mihi uidentur errorem lapsi, quoniam cum carnem significare uolumus, uiscus uisceris dicimus, non uiscum uisci. Ouidius. Hæc quantum scelus est in uiscere, uiscera condi. Alteriusq; animantem animantis uiuere leto. Lucretius. Visceribus uiscus gigni, sanguenq; creati. Sed in huc errorem lapsum fuisse Nonium Marcellum eo magis admittitur,

ror, quo pro rete accipi uiscum et legerat, et notauerat, nisi forte posterius hoc legit notauitq; qd supra diximus, et obliuiscere retractare, qd supra prius ita scripserat uiscus positum pro uiscere. Lucretius uisceribus uiscus gigni, sanguenq; creati. Virg. Tum laqueis captare feras, & fallere uisco, id est tractu uisceris. Sic autem pro rete uiscum usum panis à retinendis feris, quem admodum pro arboribus capimus retas, quod nauis retineant tantquam retia. Sunt enim retæ arbores, quæ aut ex ripis fluminum eminent, aut in alueis eorum extant, à retibus appellatæ, quod prætereuntes naues, quasi irretire uideantur. ita et flumina retanda locari solent, id est purganda, nequid mora, siue periculi nauibus in ea uirgulta incidentibus fiat. Rete à raritate deductum diximus, teste Varrone. à quo reticulum, de quo superius locuti sumus, & irretio uerbum, quod significat retineo, capio. & irretitum dicimus fraude aliqua, aut bladii, aut dolo quasi rete captum. uisci tria sunt genera. unum in abiete & larice nascens, quod cassitas dicitur. Alterum in eubocæ, quod stellis. Tertium in arædia, quod hyphear uiscum in quercu robore. alio. primo syluestri. Terebintho, nec ullis alijs arboribus nascitur. Copiosissimum in quercu, quod dryos hyphear uocant. Satam nullo modo nascitur. nec nisi per aluum auium redditum, maximeq; palumborum, & turdorum. Hæc est enim uisci natura, ut non proueniat nisi prius in uentre auium maturatum fuerit. Altitudo arbusculi cubitum non excedit. uiscum fit ex acinis, qui messium tempore immaturi colliguntur. Nam si imbres accesserint, amplitudine quidem augentur. uisco uero marcescunt. Siccantur deinde, & aridi tonduntur, ac conditi in aqua putrescunt duodenis ferè diebus, & unum hoc ex omnibus rebus putrescendo gratiam inuenit. inde in proficiente rursum malleo nisi amissis corticibus interiore carne lentescunt. Hoc uiscum cum libet insidias moliri auibus, in glandis oleo subigitur, aut si aues aquatica sint, & in aqua uiscum debeat poni, larido siue altero pingui. Nihil habebant druides uisco, & arbore in qua nascitur, sacratius. hi magi gallorum erant. in omni quippe gallia eorum hominum, qui in aliquo essent honore, duo genera erant. nam plebs penè seruorum habebatur loco, qui nihil habebant per se, nulli adhibebantur consilio. Pleriq; cum aut ere alieno, aut magnitudine tributorum, aut iniuria potentiorum premebantur, sese in seruitutem dicebant hominibus nobilibus. In hoc eadem omnia iura erant, quæ dominis in seruos. Sed horum duo genera erant. Alterum druidum. Alterum equitum. illi diuinis rebus intererant. sacrificia publica & priuata procurabant. Religiones inter preceabantur. Ad hos magnus adolescentium numerus disciplina atusa concurrerat, magnoq; in apud eos erant honore. Nam ferè de omnibus controuersis publicis, priuatisq; constituiebant. Siquis aut priuatus, aut publicus eorum decreto nõ stetit. ei sacrificijs interdicebatur, hæc pena apud eos erat. Quibus ita erat interdictum, in numero impiorum, ac sceleratorum habebantur, horum conuersationem, sermonemq; omnes fugiebant, nequid ex contagione incommo di acciperent, neque ijs petentibus ius reddebatur, neque honos ullus communicabatur. Omnibus aut druidibus præerat unus qui summam inter eos habebat auctoritatem. hoc mortuo, aut si quis ex reliquis excelleret dignitate, succedebat. aut si plures erant pares, suffragio druidum. Nonnunquam etiam de principatu armis contendebant. Hic certo anni tempore in sinibus Carnutum, quæ regio totius galliæ media habetur, cõsederat in loco cõsecrato, huc cõsundiq; quibus aliqua controuersia erat, cõueniebant. et druidum iudicijs, decretisq; parebant. Eorum disciplina in Britannia repta, et ide in galliã erãslata fuerat. druides à bello abesse cõsueuerat, neq; tributa unã cū religis pedebat.

Vacationem militiae omniumque rerum habebant immunitatem. Hi ergo roborum eligebant lucos, nec ulla sacra sine ea frō de conficiantur. unde et *από τῆς δ' αὐτῆς*, hoc est à quercu druides appellari existimantur. Quicquid ijs arboribus ad nascatur, è caelo missum putabant, signumque esse, quod ea arbor à deo electa esset. Reperium ergo in ea usum magna religione petebant. Sacrificio epulis rite sub ea arbore praeparati duos admouebant candidi coloris turos, quorum cornua tunc primum uinciebantur. Sacerdos candida ueste indutus arborem stantebat, falce aurea demetebat usum. Candido id sago excipiebatur. Tum demum uictimas imolabant precantes deum, ut donum suum his, quibus darentur, prosperum fieret. Facilitatem cuiuscunque animalium sterili eo potio praebere arbitrabantur. Contraque omnia uenena esse remedio. A uiso uisum deducitur, quod tenax significat, diciturque etiam uisum. Et inuisum, quod est uisum inficium.

SPLENDIDA. Lucentia. Ob candorem ferri. Splendore luere est. Hinc splendor solis. Ponitur tamen per metaphoram pro decore dignitate gloria. Vnde splendorem nominis splendorem famulae splendorem uirtutum splendorem rerum gestarum dicimus, hoc est claritatem. Et splendidus fulgens clarus. Et splendide aduerbium, clare. Quidam etiam splendescio usurpant. A puleius, cum iam aurora splendesceret. Et splendorphorus, nomen proprium ex graeco, ac latino compositum, quasi splendorem ferens. Et compositum resplendet deo. **CESSANT.** Desistant ab opere, reponantur.

TECTO FERRO. In uagina recondito, quod in uenabulis, atque alijs huiusmodi telis fit, ne rubigo incessat. **LANCEA.** Teli genus omnium longissimum, à graeco nomen habent. Quippe graeci *λάνχη* lanceam dicunt, à quo *λάνχη* lancearium. Post lanceam inter tela longior est materis. Sifenna. Gallia materibus, seu lanceis configuntur. idem. Alij materibus, aut lanceis medium perturbant a gmen. A lancea fit lanano uerbum, quod est ferio. lacero. Plynius, Est et uolucris canibus peculiare malum, aureis maxime lananans, quae defendi morsu non queunt. Solinus. In Asia locus est, quod primo aduentus sui tempore aeternae aduolant, et eam quae uictima aduenerit, lananant uniuersae. **TORTA.** Ensis, iaculata. Virgilius, in medios telum torisisti primus achiuos. de quo supra diximus. **EXCVSSA MANV.** Motu uibrante manu. Excutere enim proprie mouere est. Cicero. Excutit, atque excute intelligentiam tuam. Plautus. Excute dum palium. Per metaphoram tamen aliquando pro emittere accipitur. Virgilius, Excussus acontes fulminis in morem. Aliquando pro deicere. idem. Excutimur cursu, et caecis eramus in undis. idem. Magno si pectore possit excussisse deum, tanto magis ille fatigat. Hinc excussores equi dicuntur, qui sefforem deiciunt. Plynius. Excusso Circēsisibus aurigae, cui currisse excussores constat, et primatum obtinuisse. Et excussio, electio. Veteres aliquando exciet per synopen pro excutiet scripsere. Compositum autem excutio est ab excutientia praepositione, et quatio, quod similiter proprie significat moueo. Virgilius, At uero ingentem quatens Mezentius hastam. Sed per metaphoram modo pro concutio ponitur. idem. Quadruipedante putrem sonitu quatit ungulae tam pum. Modo pro infesto. idem. Aut raris stris terram domat, aut quatit oppida bello. Modo pro cyclo, siue excludo. Terentius, Nimirum homo quietetur cum dono foras. Ab hoc fit frequentatiuum quasso, quod simili modo significat moueo. Plautus, Qui suam undantem chlamydem quassando fecit. Nonnunquam ponitur pro concutio. Virgilius, Quassat aequos rates dum non tractabile caelum. Ab hoc fit quassabundus. Plautus. Caput modo quassabundus exiuit domo.

item à quatio compositae sunt percutio, quod è ferio. A quo percussor, qui ferit. Et aliquando pro carnifice ponitur. Et percussio, ictus. Decutio, demito. excido. Plynius. Ramorum summa quaeque decutiens, à quo decussor. decussio. incutio, quod est iniectio. Virgilius, incute uim uentis, submersa quoque obrue puppes. à quo incussor. Et incussio. incussum lapidem Virgilius uocat molam manuaalem. lapidemque reuertens incussum, aut atrae massam pias urbe reportat. Succutio, quod est concutio, et non tam in usu est, quam eius frequentatiuum succussio, diciturque proprie de equo qui gradario contrarius est, hoc est concutendo sefforem graduat. Et equus ipse succussor appellatur. Et succussarius equus, et succussator, et succussio ipsa agitatio, quae et succussatio uocatur. Actus. Agite, ac equus ne succussisset. caute ingredimini. Luc. Succussatoris tardi, rarique caballi. idem. Campanus sonipes succussor nullus sequitur. Talis gressus succussatura appellatur. Et contrario gradarius, ut superius ostendimus, est equus, qui molli gradu, et sine succussatura incedit. idem. ipse equus non formosus, sed gradarius optimus est. Tolutarius uero equus uocatur, qui non uulgariter incedit, sed molli alternoque crurum explicatu ueluti currens, quod arte facere traditur. Hic asturco quoque appellatur ab asturia gallica gente, quae huiusmodi equos praestanters olim habebat, naturaliter sic gradieters, quem admodum nunc Britannia. Martialis, Hic breuis ad numerum rapidos, qui colligit unguers, Vchit ab auriferis gentibus astur equus. Tolutarij autem à pedum uolubilitate dicuntur, quasi uolutarij. Vnde uolutum aduerbium, quasi uolubiliter. Plautus, Demam hercle de hordeo, ni uolutum uadas. Varro. Ut equus, qui ad uehendum est natus, tamen hic traditur magistro, ut equis so doceat uolutum currere. Plynius, Asturcones sunt, quibus non uulgaris gradus, sed mollis alterno crurum explicatu glomeratio. Vnde equus uolutum carere in cursum traditur arte. Iulius Mopsus. Quantum uolutarij equi succussarijs distant. Hinc etiam uolutum loqui homines dicuntur, qui uolubilitate quadam uocantur, et uolutiloquentiam pro sermone uolubilitate ueteres usurparunt. Neuius. O pestifera. trux. acerba uolutiloquentia. Discutio, quod ex amno. inuestigo. Vnde discussum dicimus, quod ex aminatum, aut iudicatum est. Et actus ipse discussio uocatur. Et discussor, qui discutit. Concutio. amoueo. à quo concussio. Vnde concussio frequentatiuum. à quo concussatio. Sunt qui concussio quoque, et obliuio à quatio deducta existimant. significatque indignor. Plautus, Facendum est puerile officium. concussio ad astulam. Priscianus. Concussio inquit, est caput quassare. Sed et hoc indignantis est. **DEPRENDAT VACVO**

VENATOR IN AERE PRAEDAM. Sensus est si ferae capiuntur renibus, aut aues, capiuntur etiam in aere, ut solent auiculae comprehendere. **ARTE AVCVPIS.** Tendendo usum, hoc est retia. Auiceps, quid sit, supra diximus, à capiendis auibus dictus. Auis proprie est omne genus uolucris, quod oua parit, pennisque decoratum est, praeter unum uespertilionem, de quo supra diximus. Deducatur autem ab aduentu, quod singulis annis aues adueniant. Vel auis dicta, quasi sine uia, quod qua uia ueniant nemo intelligit. Ab auis auicula deducatur, parua auis, et auicarium locus, in quo aues domi educantur. Aliquando etiam secretum nemus, quod aues frequentant. Virgilius, sanguineisque inculta rubent auiculae bacis. Et auicularius, qui auicario praest, et auiceps. auicipium. auicipor. auicipator. auicipatio. augur. auguror. augurium. auguraculum. auspex. auspicium. auspicior. auspiciatissimum. augustinus. augustissimum. auguste. de quibus superius differimus. item auernus, de quo dicimus inferius.